

[Leif Hermann]

Det er naturligtvis oplagt, at hverken vi eller andre partier vil fremsætte et forslag, om hvilket man kan sige, at det er et slag i luften eller udtryk for mangel på reel kontrol, eller hvad man nu vil kalde det. Det siger sig selv.

Men fru Kirsten Lee kunne jo passende tage og sætte sig ind i det, og hvis fru Kirsten Lee ikke kan finde ud af det, så kan fru Kirsten Lee jo tale med sin forgænger i embedet. Det er jo ikke forbudt.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt sige til fru Kirsten Lee – og det skal kun være et skulderklap – at vi faktisk er glade for den øvrige del, for her ser vi for første gang, at De Konservative og Venstre ligesom har fået trukket De Radikale over til et mere fornuftigt synspunkt. Vi er glade for, at De Radikale – hvis fru Kirsten Lee vil høre efter – 100 pct. går ind for et tiltagende internationalt samarbejde i NATO-regi, herunder mellem europæiske NATO-lande, om udvikling og produktion af krigsmateriel.

Det er vi glade for, og det gør, at vi synes, at det her forslag i særdeleshed for dansk industri vedkommende er godt. Det kan være, at ministeren kan fortælle, om der har været henvendelser fra Industrirådet vedrørende det her lovforslag.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører, hr. Nør Christensen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på CD's vegne tilkendegive vore synspunkter. Jeg skal gøre det kort, ikke mindst under hensyn til, at jeg kommer relativt sent ind i talerrækken.

Lovforslaget er jo en genfremsættelse fra oktober 1988, og i overensstemmelse med folketingsbeslutningen indeholder det i § 16 mulighed for, at man kan nægte at medvirke til såvel udvikling som produktion af krigsmateriel uden tab af retten til arbejdsløshedsdagpenge. Vi ser det hos Centrum-Demokraterne ikke som det største problem, og vi forventer ej heller, at det bliver et problem.

Vi kan tilslutte os, at der bliver mulighed for, at udenlandske investorer kan, om end i begrænset omfang, investere i virksomheder, der udvikler eller producerer krigsmateriel. På ethvert punkt, hvor dansk erhvervsliv kan drage nytte, er vi selvsagt parate til at støtte. Centrum-

Demokraterne ønsker på alle mulige eller umulige måder at støtte dansk erhvervsliv til glæde og gavn for beskæftigelsen. Det manglede da bare.

Ministeren kan med andre ord regne med CD også i denne sag. Det ville være skønt, om CD kunne have mødt den samme positive holdning til vores forslag. Her tænker jeg på vores forslag om ændring af færdelsesloven, forhøjelse af hastighedsgrænserne.

Glønborg (KRF):

Den tilpasning til nutidens virkelighed, som reglerne om krigsmateriel får med dette lovforslag, er efter Kristeligt Folkepartis opfattelse fornuftig, så vi støtter det.

Der er ét område, som Kristeligt Folkeparti altid lægger vægt på. Det er, at man giver folk samvittighedsfrihed. Derfor glæder det os at se både § 16 og § 17, som sikrer mennesker imod at blive presset til at gøre noget, som strider imod deres samvittighed. Det glæder os, hver gang vi i Folketinget kan samles om at respektere samvittighedsfriheden, og det bedrøver os de gange, hvor vi desværre ikke har kunnet samle flertal i Folketinget om at få samvittighedsfriheden respekteret. Men her er det i orden.

Hr. Ole Espersen rejste spørgsmålet om transport af krigsmateriel. Kristeligt Folkeparti vil gerne medvirke til, at samfundet får større beføjelser vedrørende transport af våben, og udvalget må nu undersøge mulighederne for at finde brugbare regler, forhåbentlig i et godt samarbejde med ministeren. Så kan man jo se, hvor langt man kan nå vedrørende dette område.

Men på ét felt kunne vi godt starte allerede nu. Det behøver vi ikke at spørge nogen som helst udlændinge om. Det var at lade § 16 og § 17 vedrørende samvittighedsfriheden også handle om transport af krigsmateriel. Der var ikke spor til hinder for, at vi kunne sige, at også på det felt havde man lov til at følge sin samvittighed, uden at det ville få ubehagelige konsekvenser for én med hensyn til rettigheder på arbejdsmarkedet og i det sociale system.

Justitsministeren (Engell):

Som flere ordførere har været inde på, er det her en gammel kending, og jeg er da glad for at kunne konstatere efter denne førstebehandling, at der nu tegner sig et flertal for forslaget.